

Аўтар: Рэдакцыя
01.09.2011 03:00

5 жніўня, ва ўрачыстасць Маці Божай Кангрэгацкай, падчас св. Імши ў гродзенскай катэдры быў урачыста адкрыты і асвечаны галоўны алтар. Эўхарыстыю ўзначаліў кс. абр Тадэвуш Кандрусеўіч. Разам з ім св. Імшу цэлебравалі ўсе біскупы Беларусі і вялікая колькасць святароў з дыяцэзіі і з па-за яе межаў. На св. Імши прыбыло шмат вернікаў, прысутнічалі таксама прадстаўнікі дыпламатычных корпусаў і дзяржаўных улад.

На пачатку Эўхарыстыі кс. бп Аляксандр Кашкевіч прывітаў усіх сабраных гасцей і прыгадаў вернікам цяжкія гады аднаўлення алтара. Кс. бп Аляксандр падкрэсліў, што сёння гэты цудоўны алтар у катэдры з'яўляецца "адлюстраваннем прыгажосці нашай душы", а затым падзякаваў прадстаўнікам Міністэрства культуры Беларусі і Польшчы, усім людзям добра га сэрца, а таксама ксяндзу Яну Кучыньскаму за працу па аднаўленні алтара. На заканчэнне св. Імши кс. пробашч падзякаваў усім за духоўны і матэрыяльны ўклад у вялікую справу аднаўлення алтара, а таксама заахвоціў вернікаў да штодзённага наведвання і малітвы ў катэдры. †

Архітэктар Павел Садлец: "Аднаўленне алтара – гэта рэкалекцыі"

Урачыстасць адкрыцця алтара я перажываў так, быццам бы здаваў экзамен. Пасля пяці гадоў працы я ўпершыню ўбачыў алтар цалкам, так, як ён павінен выглядаць. Гэты алтар, можна сказаць, з'яўляецца як бы бясконцай чалавечай працай, так жа, як і чалавече жыццё. Гэта адлюстраванне нашай адукцыі, ведаў, нашых слабасцей і

Аўтар: Рэдакцыя
01.09.2011 03:00

амбіцый. І гэта адпавядзе нашаму стану душы ў дадзены момант. Тое, што мы робім, мае другараднае значэнне ў адносінах да алтара, гэта як бы місія святога. Мы пастараліся захаваць сакральнасць у гэтых фігурах і ў цэлым алтары. Нават вітраж, які з'явіўся тут тады ж, калі паўстала дыяцэзія, з'яўляецца адной з першых інвестыцый. І хача ён не адпавядзе гісторыі гэтага алтара, але з'яўляецца гісторыяй мясцовага Касцёла.

Гісторыкі з Польшчы сцверджалі, што вітраж неабходна змяніць, што павінна быць так, як гэта было ў часы айцоў езуітаў. Але я сцвердзіў, што гэты алтар з'яўляецца сведчаннем веры людзей, працы ксяндзоў, і таму ён – не нейкі мастацкі твор, адарваны ад рэальнасці. Гэта вобраз дыяцэзіі, тых часоў, якія не былі лёгкімі. Варта захаваць гэта, каб паказаць, як тут усё развівалася. Наша праца была для нас своеасаблівымі рэкалекцыямі: 6 св. Імшаў штодзённа і ўвесь час – малітва людзей. Я ніколі не адчуваў чагосьці падобнага. Гэта як удзел у пілігрымцы.

Кс. абр Тадэвуш Кандрусеўіч: “Я моцна звязаны з гэтым месцам”

Гэты катэдральны касцёл вельмі мне блізкі. Я прыходзіў сюды як дзіця, як вучань сярэдняй школы, пазней як студэнт і працаунік, клерык і святар. А 23 гады таму, пасля таго, як 28 гадоў святыня не мела свайго ксяндза, я прыйшоў сюды як пробашч. Гэта было 14 лютага 1988 года. Я памятаю, як шмат людзей было тут тады. Было холадна, вільготна, вокны былі павыбіваны, але людзі тут былі. Сёння тут таксама ёсць людзі. Нягледзячы на тое, што стаіць добрае надвор’е, што вось-вось скончыцца лета і яны маглі б пайсці куды-небудзь адпачываць, яны прыйшлі сюды. Гэта пацвярджае, што людзям неабходны гэты касцёл, неабходны гэты алтар. Дастаткова было ўбачыць момант адкрыцця алтара! Як кожны ўглядаўся ў гэты алтар, якія былі апладысменты! Гэта знак падзякі ўсім: Пану Богу, Маці Божай, усім тым, хто далучыўся да таго, каб гэты алтар быў так прыгожа адноўлены і прадстаўлены кожнаму з нас. Я вельмі ўзрушаны. Я моцна звязаны з гэтым месцам. Тут таксама адбыліся мае біскупскія пасвячэнні. І сёння я рады, што людзі могуць прыйсці, могуць атрымаць асалоду ад прыгажосці алтара. Апосталы, святыя, уся структура алтара – усё гэта павядзе нас праз Марыю да Бога.

Новыя старонкі з жыцця гродзенскай дыяцэй: новы алтар

Аўтар: Рэдакцыя
01.09.2011 03:00

